

Sygn. akt IV U 1819/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Płaczek

Protokolant: st. sekr. sądowy Patrycja Czarnik

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 23 października 2013 roku nr (...)

w sprawie S. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1819/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 19 września 2014 r.

Decyzją z dnia 23.10.2013 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), odmówił S. K. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 10.10.2013 r. uznała, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji S. K. domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołujący podniósł, że zaskarżona decyzja jest dla niego krzywdząca, ponieważ stan zdrowia uniemożliwia mu wykonywanie pracy zarobkowej zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Stwierdzono bowiem u niego zmiany zwyrodnieniowe barku prawego, lordozę szyjną oraz dyskopatię i zmiany na tym poziomie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, że S. K., urodzony (...), ma wykształcenie podstawowe, a pracował jako brukarz, betoniarz, skręcaacz kabli, monter budowlany, monter instalacji zewnętrznych, monter instalacji sanitarnych, pomocnik monter, ślusarz, cieśla, cieśla- murarz, pracownik ogólnobudowlany i pracownik fizyczny.

Od 28.01.2013 r. do 24.09.2013 r. ubezpieczony pobierał świadczenie rehabilitacyjne. W dniu 04.09.2013 r. wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W orzeczeniu z dnia 17.09.2013 r. lekarz orzecznik ZUS uznał, że istnieją okoliczności uzasadniające przyznanie ubezpieczonemu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego na dalsze dwa miesiące. Po rozpoznaniu sprawy w trybie nadzoru Prezesa ZUS nad orzecznictwem lekarskim, na podstawie art. 14 ust. 5 pkt 3 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, sprawa skierowana została do komisji lekarskiej ZUS, która w orzeczeniu z dnia 10.10.2013 r. stwierdziła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Na tej podstawie, decyzją z dnia 23.10.2013 r. organ rentowy odmówił S. K. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(okoliczności bezsporne)

Sąd ustalił ponadto następujący stan faktyczny sprawy:

U odwołującego zdiagnozowano:

- zmiany zwyrodnieniowe barku prawego, kolana lewego i kręgosłupa szyjnego,
- zespół bólowy barku prawego,
- przewlekły zespół bólowy szyjny,
- nadciśnienie tętnicze w wywiadzie.

Odwołujący jest osobą zdolną do pracy.

Badany skarża się na dolegliwości bólowe ze strony prawego barku i karku. Z tego powodu przyjmuje środki przeciwbólowe. Brak jest dokumentacji medycznej potwierdzającej pozostawanie przez w/w w leczeniu. Potwierdzeniem istniejących schorzeń są badania obrazowe kręgosłupa szyjnego, barku i stawów kolanowych. Przed rokiem opiniowany był rehabilitowany w ośrodku uzdrowiskowym w ramach prewencji rentowej ZUS. Końcowe testy funkcjonalne potwierdziły niski stopień niesprawności organizmu.

Nasilenie zmian zwyrodnieniowych w barku prawym ma mierny stopień (niewielki w stawach kolanowych; w odcinku szyjnym istnieją kilkupoziomowe zmiany o największym nasileniu na wysokości C6-C7). Odnotowano też niewielkie ograniczenia ruchomości w barku prawym oraz ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego we wszystkich kierunkach, przy zachowanej sile i odruchach głębokich.

Stopień nasilenia opisanego patologii nie jest duży, a upośledzenie funkcji organizmu znaczne.

dowód:

- opinia sądowo- lekarska z dnia 02.06.2014 r.- k. 11-14,

Sąd podzielił wnioski wynikające z opinii biegłych sądowych chirurga ortopedy- traumatologa i neurologa, ponieważ opinia ta sporządzona została w sposób rzetelny, po osobistym przebadaniu ubezpieczonego oraz bardzo szczegółowej i wszechstronnej analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych, przy czym biegli legitymowali się fachową wiedzą oraz odpowiednim doświadczeniem zawodowym. W ocenie Sądu, dokonana przez biegłych diagnoza schorzeń występujących u wnioskodawcy jest prawidłowa, zaś wnioski wynikające z opinii korespondują ze zgromadzoną dokumentacją medyczną oraz bazują na wynikach przeprowadzonego badania, co czyni opinię wewnętrzną spójną i logiczną. Opinia w sposób jednoznaczny i przejrzysty obrazuje stan zdrowia odwołującego i w oparciu o aktualne

wskazania wiedzy medycznej kategorycznie rozstrzyga kwestię wpływu stwierdzonych u niego schorzeń na zdolność do pracy. Z tych też powodów, Sąd w pełni podzielił wnioski wynikające z opinii sądowo- lekarskiej odnośnie zdolności badanego do pracy zarobkowej.

Opinia powyższa została zakwestionowana przez odwołującego, który podniósł, że istniejące u niego schorzenia w okresie ostatnich dwóch lat nasiliły się. Z tego powodu, ma nasilone bóle barku prawego, które powodują, że nie jest w stanie pracować prawą ręką. Często też odczuwa tak silne drętwienie tej ręki, że nie jest w stanie utrzymać nawet łyżki. Jak podał odwołujący, z uwagi na występujące u niego dolegliwości, często bywa u lekarzy różnych specjalności. Do pisma zawierającego zarzuty wnioskodawca dołączył wynik badania MR barku prawego z dnia 17.06.2014 r.

Zdaniem Sądu, zarzuty odwołującego nie były zasadne.

Wydana w sprawie opinia jest wyczerpująca. W sposób przejrzysty obrazuje stan zdrowia ubezpieczonego. Odpowiada też na wszystkie istotne pytania, w pełni realizując dyspozycję Sądu wyrażoną w sentencji postanowienia o powołaniu biegłych sądowych. Biegli ci na podstawie osobistego badania wnioskodawcy, które przeprowadzone zostało dokładnie, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie standardami oraz dogłębnej analizy dokumentacji medycznej znajdującej się w aktach rentowych, dokonali prawidłowego rozpoznania i sformułowali ostateczne wnioski, które Sąd w pełni podziela. Biegli dokonali oceny stanu zdrowia ubezpieczonego z punktu widzenia kryteriów określonych dyspozycją

art. 12 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS - wyraźnie wskazując, że obecny stan zdrowia wnioskodawcy nie powoduje u niego niezdolności do pracy. W wyniku przeprowadzonego badania i na podstawie zalegającej w aktach dokumentacji medycznej biegli rozpoznali u w/w zmiany zwyrodnieniowe barku prawego, kolana lewego i kręgosłupa szyjnego, zespół bólowy barku prawego oraz przewlekły zespół bólowy szyjny. Uwzględnili zatem przy ocenie stanu zdrowia wymienione przez odwołującego w piśmie zawierającym zarzuty do opinii dolegliwości, na co wskazuje przeprowadzony przez lekarzy specjalistów wywiad z badanym (część B opinii- badania podmiotowe). Z uzasadnienia opinii sądowo- lekarskiej wyraźnie wynika natomiast, że nasilenie zmian zwyrodnieniowych w barku prawym ma mierny stopień. Odnotowano też niewielkie ograniczenia ruchomości w barku prawym oraz ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego we wszystkich kierunkach, przy zachowanej sile i odruchach głębokich. Stopień nasilenia opisywanej patologii nie jest duży, a upośledzenie funkcji organizmu nie jest znaczne. Biegli zauważyli również, że przed rokiem odwołujący był rehabilitowany w ośrodku uzdrowskim w ramach prewencji rentowej ZUS, a końcowe testy funkcjonalne potwierdziły niski stopień niesprawności jego organizmu. W tym miejscu podnieść należy, że nie każda choroba powoduje niezdolność do pracy,

a jedynie taka, która niesie ze sobą naruszenie sprawności organizmu w stopniu znacznym. Takiego zaś biegli sądowi u badanego nie stwierdzili. W ocenie Sądu, nie ma więc powodu, aby kwestionować wnioski wynikające z wydanej w sprawie opinii, tym bardziej, że wnioskodawca nie przedstawił żadnych argumentów natury medycznej, które wnioski te podważałyby. Odwołujący przedłożył co prawda w toku niniejszego postępowania wynik badania MR barku prawego z dnia 17.06.2014 r., a zatem z daty po wniesieniu odwołania, jednak opis tego badania wskazuje na: zwiększenie jedynie płynu stawowego, widocznego w zachyłku pachowym, niewielkie wzmożenie ilości płynu w kaletce podnaramiennie- podbarkowej, częściowe tylko uszkodzenie SST o charakterze tendinosis (uszkodzenie omięsnej trzymającej włókna mięśniowe) przy braku zmian w pozostałych ścięgnach mięśni rotatorów, prawidłowy obrąbek stawowy poza najpewniej wariantem rozwojowym dopiero zmiany o charakterze otworu podobrądkowego u podstawy przednio - górnej części obrąbka stawowego, prawidłowy sygnał i przebieg ścięgna głowy długiej mięśnia dwugłowego ramienia z niewielką ilością płynu w jego pochewce oraz niewielkie nadżerki kostne na bocznym obrysie głowy kości ramiennej. Z opisu tego w żadnym razie nie można wyprowadzić wniosku o upośledzeniu sprawności organizmu odwołującego w stopniu znacznym. Przeciwnie, opisane zmiany mają niewielkie nasilenie albo początkowy charakter. Opis badania koresponduje zatem z wnioskami sformułowanymi przez biegłych sądowych w wydanej w sprawie opinii. Skoro tak, nie było potrzeby powtórnego badania ubezpieczonego przed organem rentowym i przewlekania postępowania.

Uwzględniając powyższe, na podstawie opinii biegłych chirurga ortopedy- traumatologa i neurologa, ocenionej pozytywnie, zgodnie z kryteriami zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłych, a także

sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków, Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

Pozostałe okoliczności sprawy Sąd uznał za bezsporne, gdyż nie były w żaden sposób kwestionowane przez strony, zaś dokumenty przedstawione na ich stwierdzenie nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie od decyzji ZUS Oddział w T. z dnia 23.10.2013 r., w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit.a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z dyspozycją art. 12 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

W myśl ust. 2 powołanego artykułu, całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast stosownie do ust. 3, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Równocześnie w myśl art. 13 ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania tej zdolności uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak również możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Zgodnie z ust. 2 tego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy.

Jak wynika z wydanej w niniejszej sprawie opinii biegłych chirurga ortopedy- traumatologa i neurologa, odwołujący, pomimo rozpoznanych u niego schorzeń w postaci zmian zwyrodnieniowych barku prawego, kolana lewego i kręgosłupa szyjnego; zespołu bólowego barku prawego; przewlekłego zespołu bólowego szyjnego i nadciśnienia tętniczego w wywiadzie, nie jest osobą niezdolną do pracy zarobkowej.

Nasilenie zmian zwyrodnieniowych w barku prawym ma mierny stopień (niewielki w stawach kolanowych; w odcinku szyjnym istnieją kilkupoziomowe zmiany o największym nasileniu na wysokości C6-C7). Odnotowano też niewielkie ograniczenia ruchomości w barku prawym oraz ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego we wszystkich kierunkach, przy zachowanej sile i odruchach głębokich. Stopień nasilenia opisywanej patologii nie jest duży, a upośledzenie funkcji organizmu nie jest znaczne.

Skoro więc zaskarżona przez odwołującego decyzja (...) Oddział w T. z dnia 23.10.2013 r. była zasadna, jego odwołanie od tej decyzji należało oddalić, przyjmując jako podstawę prawną takiego rozstrzygnięcia powołane wyżej przepisy prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.